

ministrene tog initiativet til under Reykjaviksessionen og udformede nærmere ved fællesmødet på Harpsund 6. og 7. oktober 1960. Redegørelsen for dette møde peger særlig på *udbygningen af de nordiske ministermøder* og på de forstærkede kontakter mellem fagministerierne. En betydningsfuld nydannelse bebudes ved *statsministrenes tilsagn om også i fremtiden at mødes med rådets præsidium* i god tid forud for råds-sessionen for at planlægge denne og for at drøfte aktuelle nordiske samarbejdsspørgsmål.

Af beretningen fremgår, at rådets præsidenter fremsatte ønske om, at regeringerne i større omfang end hidtil fremlægger forslag for rådet. Udvalget tilslutter sig denne opfordring.

Udvalget konstaterer, at også i fjor og i år har et betydeligt antal *rekommendationer* fra tidligere sessioner kunnet afskrives, fordi deres forslag er gennemført ved regeringernes foranstaltninger. Samtidig er vigtige sager, som allerede for flere år siden blev gjort til genstand for rekommandationer eller på anden måde har været behandlet i nordiske samarbejdsorganer, bragt afgørende skridt nærmere mod deres virkeliggørelse. Dette gælder fremfor alt det fælles arbejdsmarked for læger, de enslydende patentlove, det nordiske folkeakademi og den videnskabelige husholdningsuddannelse.

Såvel i Reykjavik som i København stod *de økonomiske spørgsmål i forgrunden* af debatten. Udvalget understreger, at samarbejdet mellem ministerkomiteen for nordisk økonomisk samarbejde, rådets økonomiske udvalg og den af dette udgåede *nimandskomité* begynder at give det ventede udbytte i form af konkrete beslutninger: om nedsættelse af et kontaktorgan for landbrugsspørgsmål, om foranstaltninger til fremme af industriernes produktions-samarbejde og om samarbejde inden for de internationale organisationer for at sikre en friere handel med fiskeprodukter.

Såvel rådet som dets økonomiske udvalg og den økonomiske nimandskomité har, som det fremgår af beretningerne, behandlet de nordiske økonomiske problemer på baggrund af bestræbelserne for at tilvejebringe et bredt europæisk fællesskab. Fra flere sider er peget på ønskeligheden af, at de nordiske lande i god tid gennemtænker, hvordan deres stilling vil blive, når *den europæiske sammensmeltning* har fundet sted, og træffer foranstaltninger for til den tid at optræde samlet i stedet for hver for sig. Udvalget er i denne forbindelse opmærksom på, at rådet efterlyser en analyse af det nordiske samarbejdes problematik, som skal danne grundlaget for forsøget på at finde frem til et kompromis mellem landenes på visse områder divergerende handelspolitiske interesser.

Udvalget udtaler sin tilfredshed med, at rådet har fortsat sine bestræbelser for ved nordisk samarbejde at opnå større effektivitet såvel som finansielle besparelser inden for udenrigstjenesten. Den af rådet ønskede *samordning af ambassaderne* særlig i de nye lande bør i videst muligt omfang virkeliggøres.